

Foto: Daniel Dürkop

Skoleforeningens nye styrelse: Troels Kaysen

Inden sommerferien er der blevet valgt en ny styrelse for perioden 2020 til 2023. Mød de gamle og nye ansigter i forældrestyret

STYRELSEN

Nanna Sarauw
kommunikation@skoleforeningen.org

Troels Kaysen Valgområde V A.P. Møller Skolen. 56 år, maskiningeniør. Gift med Heike Clasen. Far til Johanna 21 år, Henning 9 år, 4. klasse Got-torp-Skolen.

Hvorfor har du valgt at stille op til Styrelsen?

I den sidste valgperiode var der meget polemik, utilfredshed og mange følelser på spil. Der var en del, der gik op i en spids og lod følelserne råde. Jeg synes, der mangler en mere professionel tilgang og vision for Skoleforeningen. Selvfølgelig skal der være plads til den kritiske holdning og de skarpe spørgsmål til beslutningerne i Styrelsen. Men det behøver ikke være med følelserne uden på tøjet. Det er vigtigt at gøre processen mere gennemsigtig for Fællesrådet, så beslutningerne bliver taget på et oplyst grundlag. Billedet var lidt mudret i sidste periode. Det vil jeg gerne være med til at ændre.

Hvad gør foreningen godt?

I bund og grund gør Skoleforeningen et godt arbejde på trods af de økonomiske trængsler. Skoleforeningen får tingene til at flyde. Børnene bliver klædt godt på. Selvom midlerne er begrænsede, er resultaterne gode. Forældredemokratiet fungerer godt. Desværre tages det for givet, at forældrene kommer med den rigtige viden om forældredemokratiet, men det flyder desværre tit forbi forældrene. På en eller anden måde forudsætter man, at forældrene har den rigtige information for at kunne deltage i forældredemokratiet, men sådan fungerer det ikke altid i virkeligheden. Skoleforeningen passer rigtig godt på sine medarbejdere. Min fornemmelse er, at det er hjerteblod for mange at arbejde i skoleforeningen.

Hvad kan Skoleforeningen blive bedre til?

Der skal kigges videre på problematikken omkring økonomien. Og den skal ses i lyset af den igangværende strukturdebat, som lige nu tages i mindretallet. Det med økonomien kan muligvis gøres bedre, end det gøres i dag. Vedtægterne er af en ældre dato. Dem kan man godt kigge lidt efter i sømmene, så de bliver mere tidssvarende. Vedtægterne sætter en begrænsning. For 40 år siden fungerede det frivillige arbejde, som Skoleforeningen er afhængig af, på en anden måde. I dag stilles stadig større og større krav, så det frivillige arbejde har en tendens til at gribe ind i folks levevej. Det er et generelt problem for den frivillige arbejdskraft - ikke kun i Skoleforeningen, men det er noget vi er nødt til at kigge på. Skoleforeningen har problemer med at få informationerne ud til medlemmerne. Det er vitalt for Styrelsen at få præsenteret det arbejde, de sidder med, så informationerne når ud til forældrene.

Hvordan ser du fremtiden for Skoleforeningen?

Jeg mangler at komme mere ned i materien, for at jeg kan komme med et konkret bud. Men jeg håber på, at den digitale struktur bliver videreudviklet, og man finder en gylden mellemvej mellem det danske og det tyske. Det er vigtigt, at børnene får digitale kompetencer, men samtidig er i stand at skrive i hånden. Det går ikke, at de står byggepladsen uden adgang til at dappe på en iPad og ikke kan skrive i hånden eller lave en udregning.

Hvad er dit soundtrack til arbejdet i Skoleforeningen?

Kitaro, Dawn in Malaysia, fordi der er harmoni fra starten af, og den udvikler sig til en alt om brusende positiv stemning.

LEDER

Regnvejrsdag i november

Kære alle

Grå himmel, regn og blæst, Corona-skyer over os, kontaktbegrænsninger, kohorter, mundbind, afstandsregler, digitale møder, truet julefest og meget mere. – ja, man kan blive helt slukøret, frustreret og deprimeret i disse dage. Den nyvalgte styrelse vil gerne i gang med mange emner, men vi er allerede taknemmelige, hvis vi kan gennemføre et fysisk møde. Andrea og jeg (formandskabet) sætter mange streger i vores kalender over planlagte møder og arrangementer. Interne møder finder sted, vi er på mailen og på telefonen, men det er ikke det, som vi folkevalgte føler, er det optimale. En forening med en folkevalgt styrelse og folkevalgte organer, som samarbejdsråd og bestyrelser, kan ikke være tilfreds med, at den personlige kontakt er begrænset i sådan et stort omfang som i dette år.

Men når det nu er sagt, så glæder jeg mig over, at vi kunne gennemføre et fysisk fællesrådsmøde, kan holde vores formandskabsmøder, at vi i foreningen indtil videre ikke har så mange Covid19 tilfælde, og at vores dygtige medarbejdere - direktøren, administrationen, lærere, pædagoger, rengøringspersonale, kontorassistenter og pedeller - sikrer en nogenlunde "normal" hverdag for vores børn og unge. Året 2020 er, som det er, og vi har ikke magten til at ændre det, så der er kun to muligheder: Vi vågner om morgenen og er sure og frustrerede, eller vi vågner om morgenen og beslutter os for, at til trods for Covid19, så skal det blive en god dag.

Skoleforeningens formand Udo Jessen

Det varer nu ikke så længe, før vi har advent og juletid. Mange kommuner opfordrer i år til at tyvstarte med julebelysning for at løfte stemningen i denne dobbelt forstæet "mørke" tid, og det synes jeg er en rigtig god ide. Lige som initiativet "Juleglimt", som Skoleforeningen også støtter i år. Pakkegaver til børn og unge, som bliver nødt til at ligge på sygehus hen over julen – og en del uden chance for at få besøg. Et godt initiativ, et prisværdigt initiativ som jeg beder om at støtte. Børn er det dyrebareste vi har, og derfor var jeg også i år sammen med dagtilbudschefen Petra von Oettingen på Friedenshügel kirkegården i Flensburg for at mindes "vores" den 19. maj 1943 omkomne daginstitutionsbørn. Det store Volkstrauertag arrangement var godt nok aflyst, men et lille stille møde var alligevel muligt og også ønsket fra vores side.

Julefester og luciaoptog er aflyst, men jule klippe-klistre-arrangementer bliver, under de nødvendige Covid19 rammer, gennemført rigtig mange steder. Vi ved ikke, hvad tiden bringer – men vi kan altid tænde et lys! Lad os holde fast i, at livet ikke er det værste, vi har, og at der findes værre ting, der kunne hælde i vores liv end disse dumme, frustrerende, irriterende, sundhedsmæssigt farlige, mørke novemberregnvejrsdage. Julen nærmer sig, der er håb forude, og om det nu er julemanden eller Christkind, der kommer, så er jeg helt sikker på, at utallige TV-julekalendere har bevist: Ingen stjæler eller forhindrer julen! Og indtil da så vil jeg ... *Sætte tændte lys i stager - Glemme rynker, dobbelthager - Håbe på mit spejl bedrager - Jeg vil male dagen grøn. - Jeg vil male dagen hvid...* (Pia Raug)

*Der står 'maj' på min kalender
Jeg vil male dagen gul.*

*Jeg vil male dagen rød
Med den sidste roses glød
Jeg vil plukke kantareller
Lovetand og brændenælder
Leve i det nu, der gælder
Jeg vil male dagen rød.*

Bomberne der ramte vores børn

Et stille besøg på mindedagen for ofrene i Ingridhjemmet..

Foto: Daniel Dürkop

MINDE

Daniel Dürkop
kommunikation@skoleforeningen.org

I søndags den var der »Volkstrauertag« i Tyskland. Her mindes man de døde fra 1. og 2. Verdenskrig.

At Dansk Skoleforening for Sydslesvig hvert år deltager i mindehøjtidelighederne har en særlig årsag. 15 danske børnehavebørn og to voksne ledere døde under et bombeangreb i Flensburg i 1943.

På kirkegården »Am Friedenshügel« er der en mindesten, hvor der i denne anledning hvert år lægges en krans.

I år var der på grund af Corona ikke nogen officiel mindehøjtidelighed på kirkegården, men for Skoleforeningens formand Udo Jessen og dagtilbudschef Petra von

Udo Jessen og Petra von Oettingen mindes de komne børn.

Oettingen var det vigtigt at komme sammen til et lille stille møde for at mindes »vores« omkomne børnehavebørn. Læs historien om

hændelserne i 1943 på skoleforeningen.org.

Din medlemsavis
Fokus

Dansk Skoleforening
for Sydslesvig e.V.

Stuhrsallee 22
24937 Flensburg
Tlf.: 0461 50470

»Det dufter helt vildt dejligt«

Når man træder ind i dagtilbuddet i Sønder Brarup, bliver man mødt af roser, i rød, gul, hvid og lilla, malet på ruderne. Pædagog Lea Piepgras byder velkommen til larvegruppen og fortæller om rosenprojektet.

EMNEUGER

Nanna Sarauw

kommunikation@skoleforeningen.org

Siden august har pædagogerne og børnene i larvegruppen været i gang med et rosenprojekt. Det hele startede med en udflugt til planteskolen for at hente de nye beboere i haven. Inspirationen kom fra en praktikant, som er hobby-rose-entusiast. Egentlig var udgangspunktet, at børnehaven skulle finde på noget mere udenfor pga. coronarestriktionerne og vigtigheden af, at alle brugte mere tid udenfor. Men projektet udviklede sig til at blive mere omfattende. Roserne sneg sig ind over det hele.

- Vi har lavet rosengele, malet roser, samlet rosenblade og haft mange gode duftoplevelser" siger Lea og fortsætter "Vi fandt hurtigt ud af, at børnene var meget optagede af alt det, vi lavede med roserne. Også at de faktisk er lidt farlige og kan stikke. Det gav børnene nogle sjove oplevelser.

Romasalat og roser

Nilo Piet, på 2,5 år, har en forkærlighed for det med at trykke roser med romasalat, som han stolt fortæller, når man træder ind i på stuen,

- Jeg har malet den og den og den og den, siger han, mens han peger på vinduerne. Lea fortæller, at han virkelig har været optaget af at dekorere vinduerne. Han er også en af de første ved bordet, som får forklæde på og sidder klar til dagens opgave, hvor de skal trykke roser på deres lanterne.

- Det har virkelig været spændende at se, hvordan børnene har taget imod alle vores projekter, siger hun og uddyber:

- Vi har brugt alle sanser, både smage, røre og dufte. I de sidste varme dage fyldte vi et badebassin med vand og spredte rosenblade i vandet, og så skulle børnene fiske dem op.

Udover at være en sjov oplevelse for ungerne, styrker det motorikken at skulle samle bladene op og skærper sanserne, for

det dufter helt vildt dejligt. Roserne har også været en motivationsfaktor, for både pædagogerne og børnene i forhold til at være mere udenfor.

Dagens højdepunkt

Børnene skal have masseret fødder. Rent pædagogisk er det, udover en dejlig oplevelse for børnene, også en metode til at skærpe og bruge forskellige sanser og derigennem få udviklet nogle nye færdigheder. Det går temmeligt stærkt for larvegruppen at få sko, strømper og

Uhhmm.

Børnene i larvegruppen

RESÜMEE

Im Sønder Brarup Børnehaven haben sich die Kinder der Larvengruppe mit einem »Rosenprojekt« beschäftigt. Sie haben gepflanzt, gemalt und gerochen. Ganz nebenbei haben sie auch noch ihre motorischen und sprachlichen Fähigkeiten trainiert.

bukser af. Tøjstykkerne ligger forladt over hele gulvet. Med et sidder alle larver tæt sammen på et tæppe med forventningens glæde strålende ud af øjnene. Flaskens låg med olie bliver skruet af, og der breder sig en varm, liflig duft af roser med

Nilo Piet trykker roser med romasalat

Karo har plukket en rose som Thilo skal lugte til.

Fotos: Nanna Sarauw

en snart af lavendel.

»Uhhmm« lyder det fra et par stykker i gruppen, mens de får lov til at dufte. Leni på 2,5 år læner sig tilbage og griner højt, mens hun får fodmassage. Hun er en helt anden pige end den lidt forsigtige pige, der for lidt siden sad og trykte roser på sin lanterne. Den kommentar, der lyder mest, er »mer, mer«, mens duften af rosenhave bliver mere og mere intens.

Bagefter får Lea skruet låget på flasken og opfordrer ungerne til at tage tøj på. Der opstår noget forvirring om, hvis bukser er hvis, og pædagogerne må træde til med en hjælpende hånd. Egentlig plejer de i institutionen, når børnene skal have overtøj eller tage tøj, at sætte sig afventende tilbage og give ungerne tid til selv at gøre det. Det har faktisk været en svær opgave for pæda-

gogerne at sidde på hænderne og ikke hele tiden at springe til for at bistå børnene med opgaven. Dels tager det lidt længere tid, og dels er det bare svært at lade være med at hjælpe. Men pædagogerne har fundet ud af, når de gør det sådan, så bliver børnene meget mere selvhjulpne og gladere, fordi de opnår nogle færdigheder, som de stolt kan vise frem hjemme.

Det tager så bare lidt længere for personalet.

- Men det gør ikke noget", afslutter Lea sin fortælling og inviterer til en rundvisning i rosenbedet sammen med to andre larvebørn.

Der hvor det hele startede

Ude i haven er der et lille bed med små røde roser og mynte. Tilo, en dreng på omkring 2 år, viser bedet frem, mens han forsigtigt tager fat i rosen og fortæller, at man skal

Der blev også lavet rosenlanterner.

passe på ikke at stikke sig.

- De har været meget optaget af bedet. De har passet og plejet roserne og været meget opmærksomme på, at man ikke skal stikke sig på torne" forklarer Lea.

- Det har faktisk overrasket mig, hvor meget vi har fået ud af rosenprojektet. Det har været

ret en rigtig god oplevelse for både pædagoger og unger, fortæller Lea, mens hun lige akkurat ikke når at forhindre Karo i at plukke rosen og give den til Tilo, så han kan dufte til den.

- Pyt, den må vi hellere sætte i vand, siger Lea til Karo, mens hun tager hende i hånden for at gå ind og spise frokost. Tilo er allerede kørt i forvejen og har efterladt sin røde bobbycar foran døren.

